

KIVRAK ZEKÂ

Etrafta meraklı bir kalabalık vardı. İki öfkeli adam, tuttıkları başka bir adamı sürükleyerek götürüyorlardı. Adam "Benim bir suçum yok, mahkemeye çıkmak istemiyorum." diyordu ama sözünü dinletemiyordu. Üç adam, meraklı kalabalık eşliğinde mahkeme salonuna vardılar. Hâkimin karşısındaydılar. Adamlardan birisi, tuttıkları adamı göstererek "Hâkim Bey, Bu adamdan şikâyetçiyiz." dedi. Hâkim, her şeyi baştan anlatmalarını istedi. Adam:

"Biz üç arkadaşık. Yaptığımız bir işten epeyce para kazandık, kazandığımız paraları da bu adama teslim ettik. Ona güvenmiştik. Sıkı sıkıya tembihledik: Sakın ha! Üçümüz birlikte gelmeden kimseye parayı verme. O ise tuttu. Parayı biz olmadan üçüncü arkadaşımıza verdi. Emanete hıyanet etti."

Hâkim tutuklu adama baktı. "Dedikleri doğru mu?" dedi. Adam "Dün akşam, bana bir kese altın bıraktılar ve dedikleri gibi tembihlediler. Ancak yüz adım bile ilerlememişlerdi ki içlerinden birisi geldi, altınları istedi. Uzaktan "Bakın, altınları veriyorum, diye bağırdım. Onlar da başlarını sallayıp tamam dediler. Bu işte benim ne kabahatim olabilir ki!"

Hâkim, bu kez iki adama baktı, "Buna ne diyeceksiniz?" dedi. Diğer adam

"Hâkim Bey, dedi. Biz bu adama parayı emanet edip gittikten sonra, şu anda yanımızda bulunmayan üçüncü ortağımız bu akşam ne yiyeceğiz? Bütün paramızı emanete verdik, dedi. Kesedeki altınlardan bir tanesini alıp akşam harcamamızı önerdi. Biz de tamam, git bir altın alıp gel, dedik."

Şimdi her şey daha iyi anlaşılıyordu. Hâkim "Desenize, üçüncü arkadaşınız parayı alıp kaçmış." dedi.

Adamlar "Evet ama bu bizi ilgilendirmez. Mademki emanet almayı kabul etti. Zararımızı ödemelidir." dediler.

Hâkim, adamlara hak vermişti. Emanetçi adam ise kara kara, bu işin içinden nasıl çıkacağını düşünüyordu. Birden kalabalık arasından, dört yaşında bir çocuk çıkageldi. Emanetçi adama: "Üzülme amca. Sen gel beni dinle ve bu adamlara kesenin sende olduğunu söyle." dedi. Kaybedecek bir şeyi olmayan adam, çocuğu da kırmamak için "Öyle olsun, Kese bendedir." dedi. Çocuk

"Sen bu adamlara, keseyi ancak üçünüz birlikte gelerseniz veririm demedin mi?"

"Evet."

"Öyleyse söyle. Getirsinler üçüncü arkadaşlarını, alsınlar paralarını."

DOĞRU MU, YANLIŞ MI?

- ( ) Mahkemeyi meraklı bir kalabalık izlemiştir.
- ( ) Adamlar, ticareten kazandıkları parayı şartlı olarak teslim etmişlerdir.
- ( ) Suçlanan adam, parayı kendisinin aldığını itiraf etmiştir.
- ( ) Öykünün sonunda kayıp olan üçüncü arkadaşları bulunmuştur.
- ( ) Suçlanan adamı kurtaran savunmayı yapan çocuk henüz 10 yaşındadır.

DOĞRU YANITI İŞARETLEYELİM

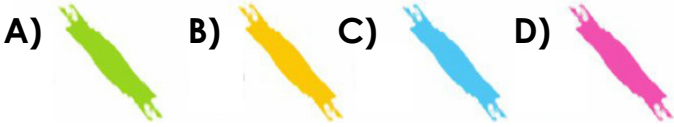
Akıl akıldan üstündür.

Çıkmamış canda ümit vardır.

Çok yaşayan değil, çok gezen bilir.

Akıl yaşta değil baştadır.

1. Tablonun hangi renkte belirtilen kısımdaki atasözü, öyküdeki olayları anlatmak için uygun **değildir**?

2. İki öfkeli adam, tuttıkları adamı ne ile suçlamaktadır?

- A) Paralarını çalmakla
- B) Emanet ettikleri paralarını harcamakla
- C) Üçüncü arkadaşlarıyla iş birliği yaparak paralarını almakla
- D) Söz verdiği halde; üçü bir arada olmadan paralarını üçüncü arkadaşlarına vermekle

3. Metinde; aşağıdaki hangi sorunun cevabı yoktur?

- A) Öfkeli adamlar, tuttıkları diğer adamı nereye götürmüşlerdir?
- B) Üçüncü arkadaşları, aldığı parayı nasıl kullanmıştır?
- C) Hâkim, hangi tarafa hak vermiştir?
- D) Küçük çocuk, suçlanan adamı nasıl kurtarmıştır?

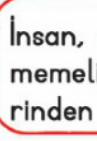

Emanet almayı kabul eden bir kimse, onun sorumluluğunu da üstlenmiş olur.

Başkalarıyla yaşadığımız anlaşmazlıklarda gerekirse yetkili makamlara başvurmaktan çekinmemeliyiz.

Çocukların düşünceleri her zaman büyüklerin düşüncelerinden daha isabetli olur.

İnsan, sadece kendi aklına güvenmemeli, başkalarının düşüncelerinden de faydalanmalıdır.

4. Yukarıdaki hangi çocuğun ifadesi, metinden çıkarılamaz?

